

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 1997

Ο «Ι. Καποδίστριας»

ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΝ

ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΝ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ

Περιμένουμε αρμόδια απάντηση για το εγκαταλειμμένο στη τύχη από τους «αρμοδίους» Σανατόριο.

• Λόγω πληθώρας ύλης το ρεπορτάζ για το Σανατόριο και ένα αφιέρωμα στο τέμπλο της Παναγίας θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Αδιάθετα περιμένουν στα γραφεία του Συλλόγου, παρ' όλο που η τιμή τους είναι εξευτελιστική, αρκετά «Ημερολόγια» τοίχου. Όσοι πίστεψαν ότι οι «Φωτογραφικές πινελιές της φύσης του χωριού μας» θα γίνονταν άφαντες διαψεύστηκαν. Η ζήτηση - καλύτερα το ενδιαφέρον - δεν ήταν το αναμενόμενο. Και ο Σύλλογος δεν έχει περιθώρια για μη ξεπούλημα.

• Πολλά ειλικρινή και θερμά συγχαρητήρια στον φίλο του Συλλόγου Δημήτρη Κλάψη: Αναδείχθηκε «πρωταθλητής» στη πώληση ημερολογίων.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο μηχανικός Κώστας Παπαδημητρόπουλος, Βρανάς Στέφας (γιος της Βασιλικής Στέφα Παπαδημητροπούλου) και ο αρχιτέκτονας Κώστας Ζούβελος (γιος της Διαμάντως Ζουβέλου), θα επισκεφτούν τους προσεχείς μήνες το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού. Σκοπός της επίσκεψης είναι η μελέτη μετατροπής και διαμόρφωσης του προαυλίου του Δημοτικού Σχολείου σε γήπεδο.

Βραβεία στους αριστούχους μαθητές της Γ' Γυμνασίου και Γ' Λυκείου θα απονεμίσει τον προσεχή Ιούλιο σε τελετή που θα διοργανώσει στα Μαγούλιανα ο Πανελλήνιος Σύλλογος. Επιθυμία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι η τελετή απονομής να συνδεθεί με την 15η Ιουλίου 1825, ημερομηνία της Μάχης των Μαγουλιάνων. Μια σημαντική εθνικοτοπική επέτειος που οφείλουμε να καθιερώσουμε. Παρακαλούνται οι μαθητές και οι μαθήτριες να επικοινωνήσουν με το Σύλλογο.

Με περισσότερα από 266 δισ. δρχ. υποσχεται να χρηματοδοτήσει το υπουργείο Εσωτερικών, μέχρι το 2001, τους νέους ΟΤΑ που θα προκύψουν από τις συνενώσεις.

Αλλάζει ο χάρτης των κοινοτήτων στην επαρχία μας. Μετά από μια «Οδύσσεια» πολλών χρόνων, από συστάσεως του Ελληνικού κράτους, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) φαίνεται να βρίσκουν την «Ιθάκη» τους.

Το υπουργείο Εσωτερικών επιθυμεί να προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς στις υποχρεωτικές συνενώσεις κοινοτήτων και μικρών δήμων, παρά τις όποιες αντιδράσεις υπάρχουν, δεδομένου ότι το μέτρο των εθελουσίων συνενώσεων, που ισχύει από το 1984 δεν απέδωσε τα αναμενόμενα.

Στόχος είναι το πρόγραμμα ενδυνάμωσης της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης: «Ιωάννης Καποδίστριας» να προωθηθεί προς ψήφιση απ' τη Βουλή το Φθινόπωρο και οι δημοτικές εκλογές του 1998 να γίνουν με βάση το νέο δημοτικό χάρτη της χώρας.

Ο «μπούσουλας» για το πώς και ποιες κοινότητες θα συνενωθούν μεταξύ τους στην επαρχία Γορτυνίας, όπως και στην υπόλοιπη χώρα,

θα αποτελέσουν, κατά περίπτωση, εκτός των γεωγραφικών ενοπίτων, τα συμβούλια περιοχής και οι αναπτυξιακοί σύνδεσμοι. Τρία τα πιθανά σενάρια συνένωσης για τα Μαγούλιανα.

«Στη Γορτυνία υπάρχουν πολλές ιδιαιτερότητες και χρειάζεται πολύ μελέτη και δουλειά. Είναι ορεινή και απομακρυσμένη περιοχή», δηλώνει ο πρόεδρος της Τοπικής Ενωσης Δήμων και Κοινοτήτων Αρκαδίας (ΤΕΔΚΑ) Σπύρος Τσιριγώτης.

Στις εσωτερικές σελίδες ενημερωθείτε:

- Τα βασικότερα σημεία του προγράμματος-πρότασης του υπουργείου για τις συνενώσεις.
- Τα κριτήρια συνενώσεων.
- Πώς θα αντιπροσωπεύονται στο νέο δημοτικό συμβούλιο οι πρώην κοινότητες.
- Μαγούλιανα: Συνενώσεις από... παλιά. Το θέμα δεν είναι καινούριο.

Παρεμβάσεις από συστάσεως του Ελληνικού κράτους στη συγκρότηση της Ελληνικής πολιτείας.

Καλό Πάσχα

Η αγορά του οβελία δεν ήταν πραγματικός Γολγοθάς για τους καταναλωτές, πριν λίγα χρόνια. Στη ματωμένη ποδιά του μπάριμα Θανάση Γόντικα αυτόματα λύνονταν τα καθημερινά διατροφικά ερωτήματα. Η ποιότητα των σφαγίων ήταν εγγυημένη, χωρίς σφραγίδες. Από το τσιγκέλι στο τέντζερη ή στα κάρβουνα.

Τους καιρούς του μπαρμπαθανάση είχαε εμπιστοσύνη στα χέρια που έσφαζαν κοπάδια αμνοερίφων. Αλλωστε, στο χασάπικο των

καιρών εκείνων έβρισκες εκτός από αμνοερίφια, χιούμορ και πολιτισμό. Κι ας μην αναγράφονταν πάνω στο χασαπόχαρτο η φίρμα του καταστήματος.

* Η παράδοση θέλει οβελία στα κάρβουνα, τσούγκρισμα αβγών, χειραψίες, χορό και ευχές για αγάπη, ειρήνη και ελιπίδα. Καλό Πάσχα.

Νεκροταφείο-επείγουσα η ανάγκη μεταφοράς του

Αναφαίρετο δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση κάθε θνητού, είναι να παραδώσει πεθαίνοντας την πρωταρχική του ύλη στη γενέτειρά της.

- «Από χουν, εις χουν»
- Δύο μέτρα δικαιούμαστε όλοι -τόσο λίγο- για την αωνιότητα που μας προσμένει αμέσως μετά τον θάνατο μας.
- Αυτός είναι ο χριστιανικός μας νόμος!
- Και είναι ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ το δικαίωμα του εκλιπόντος να ξεκουράσει τα κόκαλα του, μέχρι να έρθει εκείνος ο κατάλληλος χρόνος, που η ύλη του θα ενωθεί με το χώμα, με τον Θεό.
- Πώς να τολμήσω να σκεφτώ ότι μόλις εγώ πεθάνω θα πρέπει να «πετάξω έξω» την εναπομείνουσα ΘΕΙΑ ΥΠΟΣΤΑΣΗ κάποιου άλλου νεκρού συνανθρώπου μου για να βάλω στη θέση του τη δική μου;
- Και πώς να τολμήσω να διανοηθώ ότι λίγα-πολύ λίγα χρόνια μετά- θα με βγάλουν από τον θείο τελευταίο μου τόπο -το χώμα- για να δώσουν την θέση μου σε κάποιον άλλο;
- Σε τι διαφέρουν τότε οι «ομαδικοί τάφοι»;
- Δεν δέχομαι καμία από τις δύο αυτές σκέψεις.
- Ζούμε σε έναν μικρό τόπο, δύσκολο, «ξεχασμένοι» σε πολλά από την Πολιτεία και το Κράτος.
- Ζούμε με λιγότερες ανέσεις, όμως ζούμε απλά και φυσικά.
- Τα Μαγούλιανα βρίσκονται 1.365 περισσότερο κοντά στον Θεό!
- Μένουμε γιατί μέσα μας γνωρίζουμε ότι έχουμε κάνει την σωστότερη επιλογή.
- Ζεί κανείς καλύτερα όταν «κουρνιάζει» μέσα στη φύση.
- Δόξα τω Θεώ, τόσο στο χωριό, όσο και στον περιβάλλοντα γύρω χώρο, έχουμε μεγάλη άπλα.
- Γιατί μέχρι τώρα δεχθήκαμε να ταφώμαστε ο ένας πάνω στον άλλο;
- Δεν πιστεύω ότι υπάρχει έστω και ένας Άνθρωπος από όλους εμάς που μένουμε μόνιμα ή όχι στα Μαγούλιανα που θα ήθελε να του «πετάξουν» τα κόκαλα έξω!
- Δεν μπορεί βαθιά στην ψυχή του καθενός να γίνει αποδεκτό.
- Γιατί η ψυχή ξέρει και νιώθει την ΑΛΗΘΕΙΑ.
- Το στόμα σιωπά, και η ψυχή μένει και αυτή σιωπηλή, μα πληγωμένη.
- Έτσι πληγωμένη έφυγε από το Νεκροταφείο του χωριού μας και η δική μου σιωπή -η δική μου ψυχή- όταν στην τελευταία κηδεία, έφυγα χωρίς το στερνό ΑΝΤΙΟ στο φίλο που έφυγε γιατί αρνήθηκα να πατήσω και να περάσω πάνω από τους άλλους τάφους, για να τον πλησιάσω.
- Οι τάφοι είναι ΒΩΜΟΙ.
- Πρέπει να τους αποδώσουμε όλο εκείνο το σεβασμό που κρατάει η ψυχή μας για τον Θεό.
- Δόξα τω Θεώ, το χωριό μας έχει πολλούς άνετους και μεγάλους φυσικούς χώρους, που προσφέρονται για τον σεβασμό της δικής μας θεικής υπόστασης.
- Για τον σεβασμό της ένωσης μας με το ΘΕΙΟ, ντιμμένοι με το χώμα που θα μας σκεπάσει.
- Όλοι μας ΔΙΚΑΙΟΥΜΑΣΤΕ έναν δικό μας τάφο.
- Και στα Μαγούλιανα -αν είναι δυνατόν;- δεν θα μπορέσουμε να έχουμε;
- Χώροι υπάρχουν, λόγοι πολλοί υπάρχουν. Λόγοι πολλοί υπάρχουν.
- Εμείς αποφασίζουμε.
- Το αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός από εμάς να μείνει για ΠΑΝΤΑ στο θείο χώμα που θα μας δεχθεί είναι ένας αναντίρρητος λόγος.
- Γιατί είναι ο μόνος αληθινός λόγος και η αλήθεια, δεν επιδέχεται αντιρρήσεις
- Ας μην επιτρέψουμε πια να ξαναβγεί από τη Γη ο δικός μας, ή όχι, σταυρός, γιατί αυτός είναι η μόνη θεία απόδειξη -της κάποτε- υπαρξής μας.

ΘΗΡΕΣΙΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ
3ος ΟΡΟΦΟΣ- ΤΗΛ. 5230 669

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΘΗΡΕΣΙΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, ΚΩΣΤΑΣ Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΛΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΠΑΝΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΛ.: 7640 123 - 7263 510

Υποχρεωτική συν

Η «υποχρεωτική συνένωση» κοινοτήτων δεν είναι εύκολη υπόθεση. Όμως, το υπουργείο φαίνεται αποφασισμένο να διασφαλίσει το σχέδιο ανασυγκρότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) : «Ιωάννης Καποδίστριας».

Στόχος είναι ο σχετικός νόμος να προωθηθεί προς ψήφιση απ' τη Βουλή το Φθινόπωρο και οι δημοτικές εκλογές του 1998 να γίνουν με βάση το νέο δημοτικό χάρτη της χώρας. «Η υλοποίηση της πολιτικής των Συνενώσεων είναι πρωταρχικό καθήκον της Πολιτείας. . . », σημειώνει ο συντάκτης του πονήματος και προσθέτει: **Από την πολιτική των σχεδιασμένων συνενώσεων δεν πρέπει να υπάρχει διέξοδος διαφυγής. Υπό αυτή την έννοια εξαντλήθηκαν τα όρια της εθελοντικότητας.**

Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει σε αναγκαστικές συνενώσεις και να μην κάνει εξαιρέσεις, πλην ελαχίστων περιπτώσεων: Παραμεθόριες και απομονωμένες περιοχές. Όμως, και τα «παραθυράκια» διατήρησης της αυτονομίας μιας κοινότητας έχουν κλείσει ερμητικά:

«Εν τέλει, εκτιμάται ότι σε κάθε Νομό ο αριθμός των νέων ΟΤΑ θα είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τον αριθμό των Συμβουλίων Περιοχής, σε καμία πάντως περίπτωση, δε θα πρέπει να υπερβεί τον αριθμό των γεωγραφικών ενότητων του ν. 1622/1986», σημειώνουν οι συντάκτες του «Ι. Καποδίστρια».

Στην Αρκαδία υπάρχουν 15 Συμβούλια Περιοχής και 26 γεωγραφικές ενότητες, (Π. Δ. 361/1988, ΦΕΚ Α', αρ. . 158) . Στο νομό, σύμφωνα με τον «Ι. Καποδίστρια», θα γίνουν τόσο δήμοι όσα και τα Συμβούλια Περιοχής, αλλά σε καμία περίπτωση δεν ξεπεράσει τους 26, όσες είναι δηλαδή οι γεωγραφικές ενότητες.

Στη Γορτυνία, δηλαδή, εκτιμάται ότι δεν πρόκειται να συσταθούν περισσότεροι από 11 δήμοι, αφού τόσες είναι οι γεωγραφικές ενότητες της επαρχίας.

Όμως, ο «μπούσουλας» για το πώς και ποιες κοινότητες θα συνενωθούν μεταξύ τους θ' αποτελέσουν, κατά περίπτωση, εκτός των γεωγραφικών ενότητων, τα συμβούλια περιοχής και οι αναπτυξιακοί σύνδεσμοι.

Δύο πιθανά σενάρια συνένωσης για τα Μαγούλιανα (316 κάτοικοι) είναι:

- **Συνένωση**, σύμφωνα με τη Γεωγραφική Ενότητα, με Βυτίνα (839 κατ.) , Πυργάκι (96 κατ.), Ελάτη (92 κατ.), Λάστα (61 κατ.), Νυμφασία (247 κατ.) , Καμενίτσα (342 κατ.) και Παναγίτσα (76 κατ.) . Ο πληθυσμός των κοινοτήτων είναι από την τελευταία απογραφή (1991) .

- **Συνένωση**, σύμφωνα με τα Συμβούλια Περιοχής, με δήμο Λαγκαδίων και τις κοινότητες Βαλτεσινικό, Βυτίνα, Νυμφασία, Πυργάκι, Ελάτη, Λάστα, Μυγδαλιά, Κερπινή, Σέρβου, Αετοράχη και Λευκοχώρι.

Οι κοινότητες Καμενίτσα και Παναγίτσα δεν ανήκουν στο Συμβούλιο περιοχής.

- Ενα ενδεχόμενο που επίσης συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες είναι να προτιμηθεί μια **ενδιάμεση λύση**. Ο νέος δήμος να αποτελείται από κοινότητες παραπάνω από μίας γεωγραφικής κοινότητας.

Αλλωστε, το υπουργείο έχει αποκλείσει κατηγορηματικά τα κριτήρια βάσει των οποίων θα γίνουν οι συνενώσεις να είναι μόνο πληθυσμιακά. Μερικές από τις κοινότητες ευαίσθητων περιοχών της χώρας, όπως είναι οι ορεινές, οι νησιώτικες, οι παραμεθόριες, αλλά και οι ιστορικές, θα διατηρηθούν ως έχουν.

Τα κριτήρια για τις συνενώσεις, δηλαδή, δεν θα είναι τα ίδια για όλη τη χώρα.

«Στη Γορτυνία υπάρχουν πολλές ιδιαιτερότητες»

Σπύρος Τσιριγώτης:
Πρόεδρος της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Αρκαδίας (ΤΕΔΚΑ)

«**Είναι ειλημμένη η κυβερνητική** απόφαση για υποχρεωτικές συνενώσεις και θ' αναζητηθεί η καλύτερη δυνατή-αποδεκτή λύση. Ειδικά στη Γορτυνία υπάρχουν πολλές ιδιαιτερότητες: Είναι ορεινή και απομακρυσμένη περιοχή και το θέμα χρειάζεται μελέτη και πολύ δουλειά.

Πάντως, εκείνο που έχει σημασία είναι ότι οι συνενώσεις έχουν γίνει συνειδηση και οι περισσότερες δυσκολίες θα εσπιαστούν στις ονομασίες και τις εδρες, στα τοπικιστικά. Η κατεύθυνση του υπουργείου είναι ότι οι ομόφωνες αποφάσεις των ΤΕΔΚ θα γίνονται αποδεκτές από το υπουργείο, ενώ αν δεν υπάρχουν αποφάσεις το υπουργείο θα προχωρήσει μόνο».

Διάλογος

Το πρόγραμμα των συνενώσεων έχει ήδη τεθεί σε «εθνικό διάλογο» ανάμεσα στους εμπλεκόμενους κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς: την ΚΕΔΚΕ, την ΤΕΔΚ, τους δήμους, τις κοινότητες, τις ομοσπονδίες εργαζόμενων στους ΟΤΑ, την ΑΔΕΔΥ, τα κόμματα κ.λ.π

Τον πρώτο λόγο θα έχουν οι συνενοούμενοι ΟΤΑ, που θα κάνουν τις προτάσεις τους. Στη συνέχεια θα γνωμοδοτήσει η ΤΕΔΚ...

Το προϊόν του διαλόγου θ' αποτελέσει τη βάση για την απαραίτητη νομοθετική πρωτοβουλία που αναμένεται να ψηφιστεί από τη Βουλή στο τέλος του καλοκαιριού.

Σχετικά με το θέμα

- Ο υπουργός Εσωτερικών Αλέκος Παπαδόπουλος έχει επισιμάνει όλη για να στηριχθεί οικονομικά η χρηματοδότηση του προγράμματος θα εξασφαλίσει την πενταετία 1997-2001, κυρίως από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ), τη Συλλογική Απόφαση Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΣΑΤΑ) το ποσό των 266. 750. 000. 000 δραχ-

μών και άλλα 2 δισ. από το πρόγραμμα «Κλεισθένης».

- Στη διαδικασία των συνενώσεων δεν θα ενταχθούν οι περιοχές Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Εξαιρούνται ακόμη 32 μικρές παραμεθόριες και απομονωμένες κοινότητες και 20 μικρά νησιά που είναι ήδη δήμοι.

ένωση με κοινωνική συναίνεση

Τα βασικότερα σημεία του προγράμματος

_ Οπου υπάρχει ημισιαστικός οικισμός από 2.500-5.000 κατοίκων με αυτόν να συνενωθούν όμορες κοινότητες-δορυφόροι.

_ Οπου υπάρχει ο κλασικός τύπος σύγχρονου αστικού δήμου να προσαρτηθούν σ' αυτόν οι όμορες κοινότητες.

_ Οι ΟΤΑ των μικρών νησιών να συνενωθούν σ' ένα δήμο ώστε το νησί να οργανωθεί ως ένας δήμος.

_ Οπου υπάρχουν πολλοί αγροτικοί οικισμοί να συνενωθούν με κύριο γνώρισμα την αναπτυξιακή λειτουργία του δήμου.

- Ενιαία πολεοδομικά συγκροτήματα στην Αττικής και Θεσσαλονίκης ν' αποτελέσουν ένα δήμο.

- Η έδρα των νέων ΟΤΑ θα καθορισθεί μετά την αξιολόγηση κριτηρίων όπως είναι η κεντρικότητα των συνενωμένων ΟΤΑ, η απαραίτητη διοικητική υποδομή, η βατό-

τητα του οδικού δικτύου, ο πληθυσμός. Η έδρα θα έχει οπωσδήποτε το δημοτικό κατάστημα. Με βάση όλα αυτά τα κριτήρια θα γνωμοδοτήσει για την έδρα η Δ.Ε. της ΤΕΔΚ και ο περιφερειάρχης.

- Για το όνομα -όλοι θέλουν το όνομα της νέας κοινότητας να είναι του δικού τους χωριού- θα κατατεθούν προτάσεις από τους συνενούμενους ΟΤΑ, την ΤΕΔΚ, τον περιφερειάρχη, και θα υπάρχει γνωμοδότηση του συμβουλίου τοπωνυμίων. Θα δοθεί ιδιαίτερη σημασία σε ονομασίες ιστορικής καταβολής.

_ Σε κάθε πρώην κοινότητα θα συσταθεί Τοπικό Συμβούλιο που θα ασχολείται με συντήρηση έργων και υποδομών κ.λ.π ενώ θα υπάρχει αντιπροσωπευση και στο δημοτικό συμβούλιο.

Πώς θα αντιπροσωπεύονται οι πρώην κοινότητες

Στόχος, σύμφωνα με τη μελέτη, είναι η δημοκρατική αντιπροσωπευση των πρώην ΟΤΑ στο δημοτικό συμβούλιο, γι' αυτό προτείνει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

• Ο αριθμός των εδρών του ΔΣ να μην καθορίζεται μόνο από τον πληθυσμό, αλλά και από τον αριθμό των ΟΤΑ που συνενώνονται.

• Ο τρόπος εκλογής και αντιπροσωπευσης πρέπει να εγγυάται τη συμμετοχή εκπροσώπων των πρώην ΟΤΑ στη λήψη των αποφάσεων.

• Στη θέση των πρώην ΟΤΑ, ανεξαρτήτως πληθυσμού, να λειτουργούν Τοπικά Συμβούλια (Τ.Σ.) . Η περιφέρεια κάθε Τοπικού Συμβουλίου με πληθυσμό άνω των 300 κατοίκων εκπροσωπείται στο Δ.Σ. τουλάχιστον με ένα δημοτικό σύμβουλο από το συνδυασμό του επιτυχόντος δημάρχου.

Επικεφαλής των Τ.Σ θα είναι ο μοναδικός δημοτικός σύμβουλος ή μεταξύ περιο-

σώτερων, ο πρώτος σε ψήφους που εκπροσωπεί περιφέρεια Τοπικού Συμβουλίου με πληθυσμό άνω των 300 κατοίκων και ασκεί τις αρμοδιότητες που του αναθέτει ο δήμαρχος.

Μεταξύ των αρμοδιοτήτων των τοπικών συμβουλίων προτείνεται να είναι:

Η συντήρηση των δικτύων ύδρευσης - αποχέτευσης, των δημοτικών οδών, πλατειών, των νεκροταφείων, των παιδικών χαρών, των δημοτικών οδών, γεφυρών και άλλων κοινόχρηστων χώρων. Η εφαρμογή πολιτιστικών ψυχαγωγικών και αθλητικών προγραμμάτων. Οι αποφάσεις των Τ.Σ σε θέματα της αρμοδιότητας τους θεωρούνται αποφάσεις του δήμου. Επίσης μέσω των Τ.Σ οι πρώην ΟΤΑ θα διαχειρίζονται τις περιουσίες τους.

Το υπηρεσιακό καθεστώς των υπάλλων των ΟΤΑ που θα συνενωθούν θα ρυθμιστεί με νόμο.

τοπική ανάπτυξη. Να έχουν τη δυνατότητα μέσω της αξιοποίησης των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων και της υλοποίησης ακόμα και ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Έχει, μάλιστα, υποσχεθεί προίκα περισσότερα από 266 δισ. δρχ. στους νέους ΟΤΑ που θα προκύψουν από τις συνενώσεις μέχρι το 2001 με σκοπό την οικονομική και αναπτυξιακή στήριξή τους τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας τους.

Οι πόροι χρηματοδότησης του προγράμματος θα προέλθουν από τους ήδη θεσμοθετημένους Κεντρικούς Αυτοτελείς Φόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Συνενώσεις από... παλιά

Οι πρώτοι δήμοι του νομού Αρκαδίας ορίστηκαν με το Διάταγμα 9/21 Νοεμβρίου 1834 ως εξής: Επαρχία Γορτυνίας 14 δήμοι, Μαντινείας 17, Κυνουρίας 7 και Μεγαλόπολη 7. Όμως, σε πίνακα προσαρτημένο στο παραπάνω Διάταγμα ο αριθμός των δήμων της επαρχίας Γορτυνίας είναι 23. Μεταξύ αυτών είναι και ο δήμος Αργυρού με πρωτεύουσα τα Μαγούλιανα. Το 1836 στη Γορτυνία υπάρχουν 22 δήμοι, αλλά αντί του δήμου Αργυρού υπήρχε ο δήμος Μυλάοντος. Το 1841, με το Διάταγμα της 27ης Νοεμβρίου 1840, συγχωνεύθηκαν οι δήμοι της Γορτυνίας. Με τις συγχωνεύσεις προέκυψαν 12 δήμοι. Μεταξύ αυτών είναι και ο δήμος Μυλάοντος με πρωτεύουσα τα Μαγούλιανα, ο οποίος προήλθε από τη συγχώνευση του δήμου Μυλάοντος με τον δήμο Λάδωνος (Λάστα).

Δημοτικό σύστημα (1914)

Το παραπάνω δημοτικό σύστημα, που εφαρμόστηκε με το Διάταγμα του 1833 καταργήθηκε με το Νόμο ΔΝΖ' του 1912 «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» (Εφημ. της Κυβερνήσεως, τ. Α', Αρ. Φ. 58, 14/2/1912). Το νέο σύστημα άρχισε να εφαρμόζεται από το 1914. Με το σύστημα αυτό δεν συνεστήθη κανένας δήμος στην επαρχία Γορτυνίας, παρά μόνο 68 κοινότητες.

Από τον Μυλάοντος οι κοινότητες: Καμινίστα (κατ. 521, υψ. 750), Λάστα (κατ. 291, υψ. 1200), Καλύβια Λάστα, Μαγούλιανα (κατ. 796, υψ. 1250).

Το 1947 στην Γορτυνία υπάρχουν 79 κοινότητες και 132 συνοικισμοί, τις περισσότερες κοινότητες και συνοικισμούς έλαβαν των άλλων επαρχιών του νομού Αρκαδίας.

Η παρέμβαση του υπουργού Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Αλέκου Παπαδόπουλου δεν είναι η πρώτη από συστάσεως του Ελληνικού κράτους στη συγκρότηση της Ελληνικής πολιτείας:

- Τα θεμέλια για τη συστηματική οργάνωση των Δήμων έθεσε ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας το 1828.

- Η πρώτη σοβαρή προσπάθεια διαίρεσης του κράτους σε νομούς - επαρχίες και δήμους έγινε το 1833 από τον Οθωνα. Κάθε χωριό με τουλάχιστον 300 κατοίκους μπορεί να σχηματίζει και να εκλέγει την δημοτική του αρχή. Συστάθηκαν περίπου 700 δήμοι. Στη

πλειοψηφία τους ήταν μεγάλες γεωγραφικές ενότητες που περιελάμβαναν πολλούς οικισμούς με ελάχιστο όμως πολλές φορές πληθυσμό.

- Οι Δήμοι αυτοί διατηρήθηκαν μέχρι το 1912, οπότε ο Ελευθέριος Βενιζέλος με το νόμο ΔΝΖ τους διέλυσε και στη θέση τους ιδρύθηκαν 6.000 περίπου κοινότητες. Καθιερώνεται η «Κοινότητα» ως διοικητική οντότητα του κράτους, με το νόμο «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων».

- Το διάστημα 1949-1955 κάνει την εμφάνισή του ο θεσμός του επί θητεία νομάρχη, το 1954 ψηφίζεται ο δημοτικός και κοινοτικός κώδικας και τίθεται σε ισχύ ο κώδικας δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων.

- Το 1971, η χώρα χωρίστηκε σε εφτά περιφερειακές διοικήσεις. Δύο χρόνια αργότερα ο θεσμός των Περιφερειακών Διοικήσεων καταργήθηκε.

- Με το Σύνταγμα του 1975 καθιερώνεται η διοικητική αυτοτέλεια των ΟΤΑ, διαπρεείται η κρατική εποπτεία τους και το κράτος αναλαμβάνει την χρηματοδότηση των δήμων και των κοινοτήτων με όρους από τον κρατικό προϋπολογισμό.

- Την χρονική περίοδο 1981-'89 θεσμοθετήθηκαν τα συνοικιακά συμβούλια, οι λαϊκές συνελεύσεις και τα επαρχιακά συμβούλια, οι δημοτικές και οι δημοσυνηταριστικές επιχειρήσεις. Το 1984 ξεκίνησε και η διαδικασία των εθελοντικών συνενώσεων κοινοτήτων. Αξιόλογο νομοθέτημα είναι ο νόμος για την οικονομική αυτοτέλεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

- Το 1990-'93: Για μία ακόμη φορά θεσμοθετείται η δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση χωρίς όμως να εφαρμοσθεί.

- Το 1994 η Βουλή ψηφίζει το νόμο 2218 με τον οποίο καθιερώνεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Λίγους μήνες μετά τροποποιείται από τον 2240, παρ' όλα αυτά για γίνονται οι νομαρχιακές εκλογές από τις οποίες προέκυψαν οι νομαρχιακές αρχές που υπάρχουν μέχρι σήμερα.

- Φέτος τέθηκε προς συζήτηση το στρατηγικό σχέδιο «Ιωάννης Καποδίστριας από τους εμπλεκόμενους φορείς. Το πρόγραμμα στοχεύει στην αναδιοργάνωση και εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης με τη δημιουργία νέων ισχυρών Οργανισμών.

Το υπουργείο εσωτερικών έχει ήδη επισημάνει ότι τα κριτήρια συνενώσεων θ' αναζητηθούν προς τις εξής κατευθύνσεις:

* **Τη λειτουργικότητα** των δήμων που θα προέλθουν από τις συνενώσεις. Να μπορούν ν' ασκούν τις αρμοδιότητες που έχουν μεταβιβαστεί στους δήμους και κυρίως αυτές που έχουν σχέση με την ανάπτυξη.

* **Την οικονομική τους βιωσιμότητα.** Καλύτερη αξιοποίηση των εθνικών και κοινοτικών πόρων σε έργα ζωτικής σημασίας, που σήμερα χάνονται.

* **Την αποτελεσματική συμβολή τους στην**

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ
ΜΟΚΕΤΕΣ ΔΑΠΕΔΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ

ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ
CONTRACT BUSINESS

Δ. ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ

ΕΔΡΑ ΔΕΡΚΩΝ 32 Ν.ΙΩΝΙΑ, ΤΚ: 142 31 ΤΗΛ.: 2775 066-2717 545-6
FAX: 2711 874, TELEX: 219365 RONDO GR

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ

Σωτήρος, ο δάσκαλος

Το Σωτήρο, τον δάσκαλο, τον έκαιγε η φλόγα να μεταδώσει γνώσεις και ν' αναδείξει μαθητές».

Τα παραπάνω λόγια ανήκουν σε μαθητές του, που δεν λησμονούν το ξύλο με βέργες που επέλεγαν μόνοι τους από τα αμπέλια. Εκείνος, μάλιστα, που τις έφερνε τις δοκίμαζε και πρώτος στην ανοικτή παλάμη ή στα πόδια.

Ήταν, θυμούνται, αδιανόητο να παίξουμε ή να περάσουμε από την πλατεία και να μας δει... και συνδυάζουν την σκληρότητα που είχε ως δάσκαλος με το χαρακτήρα του.

Ολοι ανεξαιρέτως οι μαθητές του αναγνωρίζουν ότι διδάχτηκαν και μάθαιναν περισσότερα απ' ό,τι έμαθαν μαθητές άλλων σχολείων και υπενθυμίζουν ότι «**όλοι δάκρυζαν κατά τη διάρκεια της αφήγησής του για την Γέννηση και την Σταύρωση**, πριν κλείσει το σχολείο για τον εορτασμό των Χριστουγέννων και του Πάσχα».

Ο δάσκαλος «**ήταν χαρισματικός άνθρωπος**», σημειώνει ένας μαθητής, ενώ ο **Νίκος Τελάς** μας απαριθμεί τα ποτάμια της Ασίας σας... νερό, λές και αύριο το πρωί θα τον σπκώσει ο δάσκαλος για εξέταση. Κι ως έχουν περάσει τόσα χρόνια.

ΓΕΝΗΜΑ θρέμμα μιας εποχής που θεωρούσε το ραβδισμό ως το αποτελεσματικότερο μέσο σωφρονισμού κι επιβολής ο δάσκα-

λος Σωτήρης Κόλλιας, εξηγείται για να μην παρεξηγηθεί:

«Τότε ήταν και το πνεύμα τέτοιο. Το δασκαλίκι, «**το είχα πάρει με μεράκι. Ήθελα κάθε ημέρα να προσφέρω κάτι στο παιδί που έρχονταν στο σχολείο**. Ο πατέρας του για να το στείλει στο σχολείο το κράταγε από το αμπέλι, το χωράφι. Επρεπε κάτι να του δώσω. Ήμουν λίγο αυστηρός, αλήθεια είναι αυτό».

- **Ήταν ζωγράφα τα παιδιά;**

«**Σε μένα δεν ήταν πολύ ζωγράφα**».

- **Είναι δύσκολο το επάγγελμα του δασκάλου;**

«**Προσπαθούσα για να τα καταφέρω**. Οι μαθητές εκείνα τα χρόνια δεν είχαν βοήθεια από τους γονείς τους στο σπίτι, ή μάλλον οι γονείς είχαν αξιώσεις αφού τα στέλνουν στο σχολείο να μάθουν γράμματα. Στο σπίτι προσπαθούσαν μόνο τους να κάνουν την εργασία που τους δίνονταν, άλλωστε οι πιο πολλοί από τους γονείς δεν ήξεραν. Δεν πρότασσαν να μάθουν τα παιδιά τους γράμματα. Τα μισά παιδιά δεν τα έστελναν να μάθουν γράμματα. Ήταν τέτοιο το πνεύμα τότε».

Στο σχολείο, συνεχίζει, τα παιδιά πήγαιναν ξυπόλυτα, φορούσαν πλεγμένες κάλτσες σαν παντόφλα και από κάτω έδεναν μια σαμπρέλα από λάστιχο αυτοκινήτου και τα πόδια τους ήταν κόκκινα από το κρύο. Πώς να καταλάβουν μάθημα;, αναρωπιέται.

Η ζωή του δασκάλου τα χρόνια εκείνα, παρατηρεί, δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολη: «**Δεν είχα πολλά προβλήματα και δεν σκεφτόμουν πότε θα έρθει η 1η του μήνα για να πληρωθώ**. Στο χωριό μου, στο σπίτι μου ήμουν, η παροίτα του χωριού ήταν ο αστυνόμος, ο ειρηνοδίκης το καλοκαίρι, ο δασικός, ο αγρονόμος... **Είχαμε μια καλή παρέα και καλή ζωή κάναμε**. Τη λαχταρούσα και τη λαχταρώ ακόμα τη ζωή του χωριού από της Αθήνας».

Το σχολείο τα χρόνια εκείνα ήταν διθέσιο. Μια χρονιά φιλοξενή-

σε 148 μαθητές, που μοιράζονταν σε δύο αίθουσες. Ο ένας δάσκαλος έκανε μάθημα στις τρεις πρώτες τάξεις και ο άλλος στις υπόλοιπες. Η διδασκαλία γίνονταν χωριστά ανά τμήματα.

ΣΤΟ ΔΕΞΙ ΤΟΥ χέρι βαστάει ένα κομπολόι, ενώ το αριστερό όταν θέλει κάτι να επισημάνει το βαστάει γροθιά. Ρωτάει να πληροφορηθεί για την κατάσταση των εκκλησιών του χωριού και αν ο παπάς τις φροντίζει, τον Άγιο Αντρέα, τα έργα που σχεδιάζονται να γίνουν ή βρίσκονται σε εξέλιξη στην κοινότητα, τον πρόεδρο, την πρόοδο των νέων...

Θέλει να μάθει για την κατάσταση που βρίσκεται το σχολικό κτίριο. «**Εχω βάλει και εγώ λίγη φροντίδα στο σχολείο**», λέει. Με δικές του ενέργειες κατασκευάστηκε το δεύτερο γραφείο του παραρτήματος και συγκεντρώθηκαν 140.000 δραχμές το 1930 για να γίνουν τα πατώματα, τα ταβάνια, τα κουφώματα: «**Τότε με 2.000 δρχ. παντρεύονταν η καλύτερη κοπέλα**», προσθέτει.

Το κτίριο του σχολείου, συνεχίζει, έγινε επί Συγγρού στις αρχές του αιώνα, το 1905. Η ίδρυση του σχολείου, όμως, προϋπήρχε. Το παράρτημα -η κατασκευή μιας επιπλέον αίθουσας- έγινε το 1932, επί Λάσκαρη δασκάλου. Μέχρι τότε τα κορίτσια πήγαιναν στο Παρθενοναγωγείο και αλλού γίνονταν τα μαθήματα στα αγόρια.

Σήμερα που το σχολείο δεν λειτουργεί συγκινείται από την ιδέα δημιουργίας μιας βιβλιοθήκης και ενός αναγνωστηρίου. Ολοι, πιστεύει, θα προσφέρουν από ένα βιβλίο και θα βοηθήσουν.

Για τον δάσκαλο το «εννέα» (9) ήταν μεγάλη βαθμολογία. Το «δέκα» (10) το θεωρούσε, όπως χαρακτηριστικά λέει «πολύ μεγάλο. Θα' πρεπε να πιάνει ο μαθητής το ψύλλο που λέμε. Για να μην αχρηστεύω το καλό, το ωραίο το «10» το κρατούσα για να το δώσω πια σε περίπτωση...».

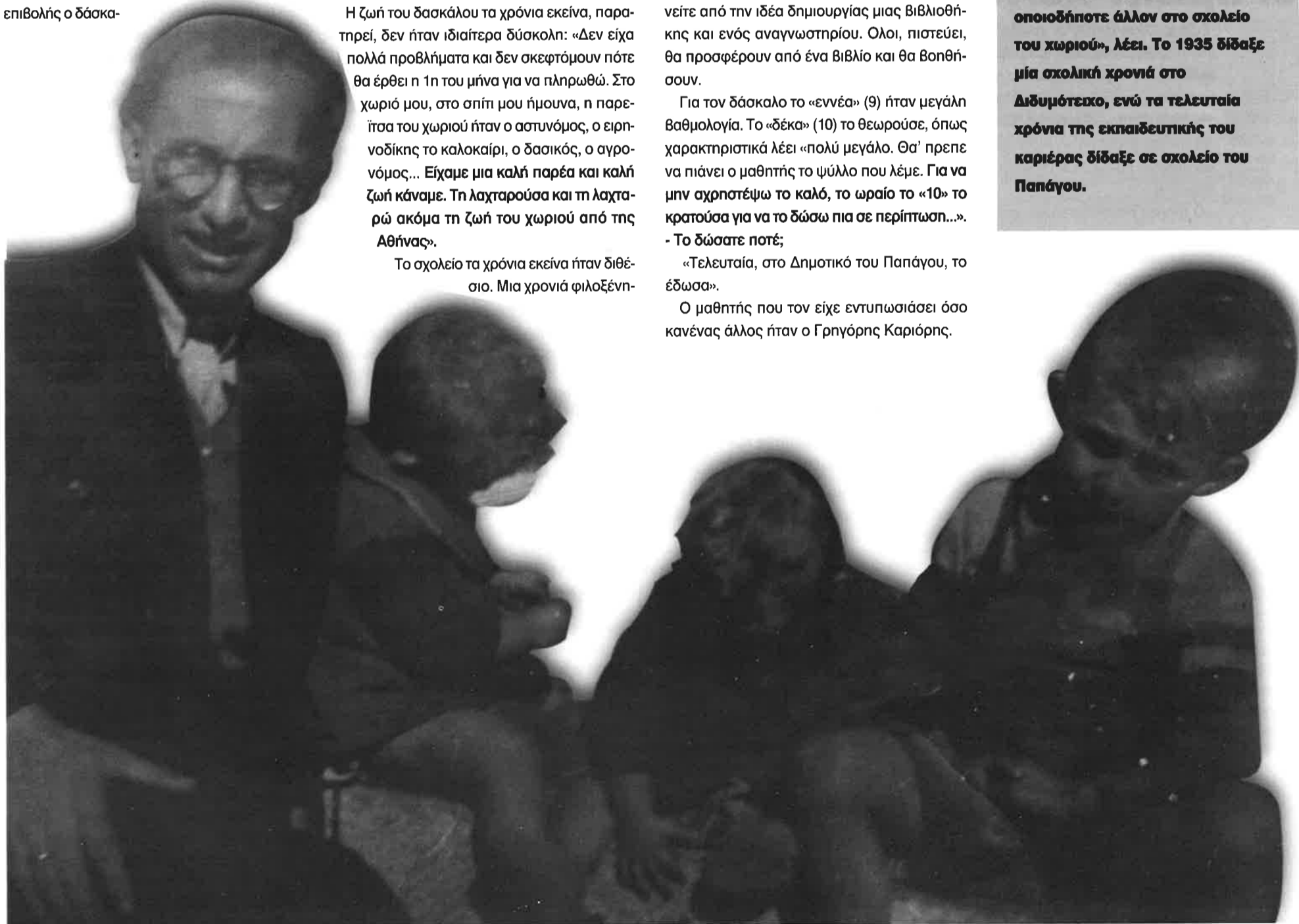
- **Το δώσατε ποτέ;**

«**Τελευταία, στο Δημοτικό του Παπάγου, το έδωσα**».

Ο μαθητής που τον είχε εντυπωσιάσει όσο κανένας άλλος ήταν ο Γρηγόρης Καριόρης.

Β Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ο

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ Σωτήρος γεννήθηκε το 1909. Πήγε στο Δημοτικό τέσσερα χρόνια, συνέχισε τρία χρόνια στο Ελληνικό σχολείο και το 1923 πήγε στο πεντατάξιο Διδασκαλείο Τριπόλεως. Το 1929, χρονιά αποφοίτησε από την Ακαδημία και πριν διοριστεί επίσημα, δίδαξε σ' ένα χωριουδάκι της Μεγαλόπολης, στο Ραφιομμάτι. Αδιόριστος, ύστερα από το «φανταριλίκι» έμεινε ενάμιση χρόνο. Το 1932 διορίστηκε στα Γιαννεία Μεγαλόπολης και τον Ιούνιο του ίδιου έτους πήρε μετάθεση για τα Μαγούλιανα, χωριό κααγωγής τους, όπου παρέμεινε δάσκαλος έως το 1956, είκοσι τέσσερα ολόκληρα χρόνια. «**Ίσως να είμαι ο μόνος δάσκαλος που υπηρέτησα περισσότερο χρόνια από οποιοδήποτε άλλον στο σχολείο του χωριού**», λέει. Το 1935 δίδαξε μία σχολική χρονιά στο Διδυμότειχο, ενώ τα τελευταία χρόνια της εκπαιδευτικής του καριέρας δίδαξε σε σχολείο του Παπάγου.

Ο κάματος του δασκάλου τους δεν πήγε χαμένος. Το απέδειξαν εμπράκτως. Αδιάψευστη μαρτυρία η κοινωνική τους θέση. Κι ας άφησε εποχή η τέχνη του δασκάλου τους.

«Ηθελε να διακρίνονται»

Ο Δημήτρης Καρράς υπήρξε μαθητής του (1944-'45 μέχρι το 1950). «Ο Σωτήρος ήταν από τους πιο εξαιρετικούς δασκάλους που μπορεί να γνωρίσει ένας μαθητής. Δεν ήταν επαγγελματίας με την έννοια να πάρει το μεροκάματο-

και ό,τι θέλουμε ας μάθουν οι μαθητές. Είχε θέληση τα παιδιά που βγαίνουν από τα χέρια του να διακρίνονται και να μεταδώσει γνώσεις και ήθος. Είχε τέτοια μεταδοτικότητα, συναισθηματισμό και διάθεση που ήθελε πράγματι να μας μεταδώσει εκείνο που έπρεπε. Ηθελε να είμαστε μελετηροί, παρ' όλο που δεν είχαμε βιβλία, προσεκτικοί, να μην αδιαφορούμε, να μην περιφερόμαστε άσκοπα στους δρόμους...

Το ξύλο που μας έριχνε βέβαια μερικές φορές ήταν υπερβολικό. Όμως, τα χρόνια εκείνα ο δάσκαλος θεωρούνταν υπεύθυνος για την πειθαρχία των παιδιών. Θέλω να πω δηλαδή δεν ήταν στη φύση του εκδήλωση κακίας, μόνο που καμιά φορά ξέφευγε από τα όρια».

Δημήτρης Καρράς
(δικηγόρος)

«Ήταν αυστηρός, αλλά και ο καλύτερος»

Ο Γιώργος Κανελλόπουλος συνέπαιξε να είναι μαθητής στο Δημοτικό όλη τη περίοδο της Κατοχής, από το 1939 μέχρι το 1944. Τα χρόνια εκείνα γίνονταν ελάχιστα μαθήματα. Στις δύο

πρώτες τάξεις του Δημοτικού είχε δασκάλα την κυρία Δώρα, τη γυναίκα του Σωτήρη Κόλλια. Δάσκαλός τους ήταν ο Θεοφάνης Δημόπουλος -ο λεγόμενος Λυκοτόμαρος.

«Εκείνο που θυμάμαι πολύ καλά από τον δάσκαλο Σωτήρο είναι η αυστηρότητα και το ξύλο που έριχνε. Όλοι ήταν αναγκασμένοι να διαβάσουν. Στο δε Γυμνάσιο που πηγαίναμε και οι 45-50 μαθητές του Δημοτικού σχολείου των Μαγουλιάνων διακρίνονταν, ήταν οι καλύτεροι.

Για την εποχή εκείνη ο Σωτήρος ήταν ο καλύτερος δάσκαλος της περιφέρειας. Εάν ήταν λιγότερο αυστηρός θα ήταν σπουδαίος, άριστος.

Εκείνο που ακόμα θυμάμαι είναι ότι ήταν πολύ καλός στην μουσική και σ' όλους άρεσε ο τρόπος που τραγουδούσε. Δεν ξέρω αν ήταν ειδική επίδοση αυτή. Είχε και ένα μαντολίνο το οποίο έπαιζε θαυμάσια».

Γιώργος Κανελλόπουλος
(αρτοποιός)

«Δεσμευτήκαμε προς όφελος όλων»

Είναι ευτύχημα το ότι κάθε Μαγουλιανίτης μπορεί πλέον να έχει τη δική του εφημερίδα με ό,τι πλεονέκτημα μπορεί να συνεπάγεται αυτό. Χαιρόμαστε ιδιαίτερα που η σελίδα αυτή φιλοξενεί νέα που σχετίζονται με την δραστηριότητα του Συλλόγου Νέων Μαγουλιάνων, μιας που συχνά λόγω απόστασης δεν φτάνουν ή φτάνουν κάπως «μπαλωμένα» στον κάθε Μαγουλιανίτη.

• Η λειτουργία του Συλλόγου μας προκάλεσε τη δεσμευση όλων των μελών του πρώτα απ' όλα για στη σύσφιξη των νέων μεταξύ τους, αλλά και για την δραστηριοποίησή τους σε πράξεις όπου θα είναι προς όφελος των ιδίων, αλλά και όλων των Μαγουλιαντών.

• Η πρώτη συγκέντρωσή μας ήταν πράγματι πολύ επιτυχημένη και έγινε πέρυσι στο La Mamounia Athens Club το οποίο μας παραχώρησε αφιλοκερδώς ο συμπατριώτης μας Γιώργος Πολίτης. Ακολούθησαν αρκετές μικρότερες φιλικές συνεστιάσεις κυρίως κατά την διάρκεια του περσινού καλοκαιριού, όπου φάνηκε έντονος ο προβληματισμός για την αναβάθμιση του χωριού μας και ειδικότερα για την ανεύρεση χώρων ψυχαγωγίας και άθλησης για τους νέους.

• Έτσι, ύστερα από ομοφωνία, αποφασίστηκε η διεξαγωγή των απαραίτητων ενεργειών για την διαμόρφωση του χώρου του «Αη Γεώργη». Το σκεπτικό ήταν κάθε νέος και γενικά κάθε Μαγουλιανίτης να έχει ένα χώρο -κάτι σαν πάρκο- όπου θα μπορούσε να περάσει ευχάριστα κάποιες από τις ελεύθερες ώρες του. Το έργο αυτό ήδη έχει ξεκινήσει και μέχρι το καλοκαίρι θα έχει πάρει την τελική του μορφή.

• Παράλληλα με αυτό το έργο έχουν δρομολογηθεί και άλλα έργα με την χρηματική βοήθεια της Κοινότητας και του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαγουλιάνων. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε τη δημιουργία γηπέδου μπάσκετ και την αξιοποίηση του χώρου του Δημοτικού Σχολείου.

• Θα ήταν βέβαια παράληψη να μην ευχαριστήσουμε όλους τους Μαγουλιανίτες που βοήθησαν και ανταποκρίθηκαν σ' όλα τα καλέσματά μας, όπως στο αποχαιρετιστήριο καλοκαιρινό πάρτι στις 17 Αυγούστου 1996 στο κεντρικό καφενείο του χωριού μας, αλλά και στο χειμερινό χορό μας στις 21 Φεβρουαρίου 1997 στο Colones Club.

• Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας προσκαλέσουμε στην επόμενη συγκέντρωσή μας που θα γίνει σ' ένα από τους επόμενους μήνες σε μεγάλο Αθηναϊκό κέντρο.

• Τέλος, Θα ήταν σκόπιμο να αναζητήσουμε με τη βοήθεια -χρηματική και μη- απ' όλους τους συμπατριώτες μας για τη συνέχεια της επίτευξης των στόχων μας.

Ευχόμαστε σ' όλους χαρούμενο Πάσχα και αν είναι δυνατόν να περάσουμε αυτές τις Αγίες μέρες μαζί στο όμορφο χωριό μας.

Κώστας Α. Αλεξόπουλος
Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου
Νέων Μαγουλιαντών

απόρθητο το τελευταίο οχυρό μας

ΘΕΩΡΩ την ύπαρξη αυτής της εφημερίδας το πρώτο βήμα από μια σειρά επόμενων που θα οδηγήσουν στην επίλυση όλων των προβλημάτων του παράδεισου που μας περιβάλλει. Δυστυχώς αυτός ο παράδεισος δεν διατηρείται από μόνος του. Χρειάζεται τη βοήθεια όλων.

ΟΛΟΙ μας αγαπάμε τα Μαγουλιανά. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία γιατί σ' αυτό πρωτοαισθάνθηκαν τη βελούδινη πνοή του οξυγόνου να χαϊδεύει τα πνευμόνια τους. Σ' αυτό γνώρισαν την ομορφιά του κόσμου, μια ομορφιά χωρίς αιτιαριστές υπερβολές και ψευτιές που σε γεμίζουν απογοήτευση. Γιατί με την εικόνα του χωριού συνδέθηκαν τα περισσότερα αγαπημένα τους πρόσωπα.

ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ αγαπούν τα Μαγουλιανά. Τα πνευμόνια των περισσότερων από αυτούς πληγώθηκαν από την πρώτη ανάσα του αέρα της πόλης, τα μάτια τους μισόκλεισαν μπροστά στην ασχήμια του τσιμέντου και οι ψυχές τους πληγώθηκαν από την απρόσωπη και σκληρή κοινωνία που τους περιβάλλει.

ΟΜΩΣ κάποια στιγμή ήρθαν στο χωριό και είδαν πώς λάμπουν κι ομορφαίνουν το νυχτερινό ουρανό τ' αστέρια, πώς το φεγγάρι... καταργεί το φως της ΔΕΗ, την ομορφιά ενός «σωρού» από πέτρες, πόσο απλό μπορεί να είναι το καλαίσθητο, πόσο απλό μπορεί να σταθεί η Φύση στους ανθρώπους.

ΕΜΑΘΑΝ να αγαπούν τους απλούς ανθρώπους και γνώρισαν πράγματα απαγορευμένα στον κλοιό της μεγαλούπολης.

ΟΜΩΣ το τέρας της απάνθρωπης κοινωνίας μας φτάνει και στα Μαγουλιανά. Χρέος όλων μας είναι να κρατήσουμε απόρθητο το τελευταίο οχυρό μας. Πρέπει όλοι μας, νέοι ή μη, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να παλέψουμε να κρατήσουμε την αγάπη, την ομορφιά, τη γαλήνη και την ανθρωπιά στον τόπο μας.

ΑΣ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ τις κάθε είδους μικρότητες και καθένας

μας ας δώσει το χέρι στο διπλό του για να παλέψει.

ΟΙ ΝΕΟΙ θέλουν τους μεγαλύτερους να σταθούν δίπλα τους στις όποιες προσπάθειες και πρωτοβουλίες, αλλά και οι μεγαλύτεροι χρειάζονται τους νέους για να συνεχίζουν το έργο τους και να διορθώσουν τα λάθη τα οποία τυχόν έγιναν.

ΟΛΟΙ μας πρέπει να βοηθήσουμε ώστε η ομορφιά να λάμψει και πάλι στα μάτια των Μαγουλιαντών που μέλλει να έρθουν κοντά μας.

Αγγελική Δ. Κοσιαβέλλου

«Το πρώτο βήμα: Να κρατήσουμε

ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΕΣ
ΔΑΣΚΑΛΟΙ: Γιάννης
Καλόσακας, Ντίνος
Παπαναστασίου, Ιωάν-
νης Λάσκαρης, Σωτήρης Κόλλιας,
Δήμος Γόντικας, ...Τζουτζούκος
Δασκάλες: Παπαχρήστου, Πανούλα
Βραχνού.
Από το σχολείο των Μαγουλιάνων
βέβαια πέρασαν και άλλοι δάσκαλοι.

Απογραφικά - ονομασία

Ενδιαφέροντα στοιχεία για την ιστορία του χωριού από το «Μικρό Χρονικό των Μαγουλιάνων»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΙΩΞΗ των Ενετών, το 1715, αρχίζει η λεγόμενη «Δεύτερη Τουρκοκρατία». Τα Μαγουλιάνια την περίοδο αυτή και μέχρι την Επανάσταση του Ορλώφ (1769) δεν παρουσιάζουν κανένα αξιόλογο γεγονός της ζωής τους.

Μετά την καταστολή της ορλωφικής επανάστασης και τις πιέσεις και τη λεηλασία του Μοριά από τους Αρβανίτες, οι Μαγουλιανίτες υπέφεραν τα πάνδεινα κι αναγκάστηκαν και πούλησαν το χωριό τους στους Τούρκους της Πόλης και γι' αυτό θεωρούντο ιδιοκτησία τούρκικη, όπως και τα περισσότερα χωριά της Γορπνίας.

Ο Καν. Δεληγιάννης στον πρώτο τόμο των Απομνημονευμάτων του, στη σελ. 75, αναφέρει: «Είς την επαρχία της Καρύταινας επωλήθησαν τότε τα Λαγκάδια, το Βαλτεσινικό, η Γλόγοβα, το Αγρίδι και του Κορνέσι, η Κερπινή, η Κοντοβάζαινα, τα Βελιμάγια, Παραλαγούς και Καρδαρίσι. Επειτα το Βυζίτσι, η Βερβίτσα, η Κατσουλιά, του Μπουγιόπι, Σαρακίσι, του Παλούμπα, του Βάγκου. Και ακολούθως τα έξη χωριά, η Στενίτσα, το Μουλάσι, ο Γαρζενικός, ο Πυργάκης, η Νεμνίτσα και τα Μαγουλιάνια, η Βυτίνα, η Δημητσάνα, η Λάστα: σχεδόν το ένα τρίτο της επαρχίας, τα δ' άλλα ήτον ιδιοκτησία - τουρκικαί ανέκαθεν. Αλλά μετά το 1790 λαβών ισχύν ο πατήρ μου Δεληγιάννης παρά τη Οθωμανική Κυβερνήσει τα εξηγόρασε όλα αυτά».

Απογραφικά

Το 115 τα Μαγουλιάνια είχαν πληθυσμό 1.250 κατοίκων, αναφέρει ο Γάλλος Πουκεβίλ - Rouqueville: Voyages de la Crece, τόμ. V, Paris, 1827, σελ. 487 (Βλ. και Τ. Κανδηλώρου σελ. 258).

Σ' έναν «Απολογισμό» του Καζά της Καρύταινας το 1819 και το 1820 τα Μαγουλιάνια υποχρεώνονται να καταβάλουν στους κοτζαμπάσηδες φόρο 16.447 γροσίων και 7 παράδων. Να αναφέρουμε ότι τα χρόνια εκείνα στη Βυτίνα κατανέμονταν 35.598 γρόσια, στο Βαλτεσινικό 10.542, στη Λάστα 4.716, στη Κερπινή 5.049...

Σε σημείωμα του Ρήγα Παλαμίδη, που αναφέρονται τα γορτυνιακά χωριά με τούρκικες ιδιοκτησίες στα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας, τα Μαγουλιάνια δεν αναφέρονταν γιατί τότε θα είχαν εξαγοραστεί από τους χριστιανούς κατοίκους του.

Στα 1832 τα Μαγουλιάνια μαζί με τα κοντινά τότε χωριά «Κορφοξυλιά» και «Ζοργιάνου» - που σήμερα δεν υπάρχουν - είχαν παραγωγή 2.765 σημερινά κιλά σιτάρι και 922 κιλά κριθάρι.

Δήμος Αργυρού

Στα 1834 τα Μαγουλιάνια με την περιοχή τους

αποτελέσαν το «γ' τάξεως» «δήμον Αργυρού» - προς ανάμνηση του παλαιού φρουρίου του Αργυροκάστρου - με το Διάταγμα της 21 Νοεμβρίου 1834/12 Μαΐου 1835.

Ο «δήμος Αργυρού» με πρωτεύουσα τα Μαγουλιάνια αποτελούνταν και από τα χωριά Καμενίτσα, Λάστα, Αγρίδι ή Αγριδάκι, Κορφοξυλιά και Καλύβια Λάστα. Από το έτος 1836, όμως, μετονομάστηκε σε «δήμο Μυλάοντος» από το αρχαίο όνομα του γειτονικού ποταμιού Μυλάοντα και διατηρήθηκε μέχρι το έτος 1912.

Ο δήμος στα 1834 είχε 2.255 κατοίκους, στα 1840 κατ. 3.204, στα 1851 κατ. 3.735, στα 1861 κατ. 1.136, στα 1879 κατ. 3.139, στα 1889 κατ. 1.352, στα 1896 κατ. 1.787 και στα 1907 κατ. 1.653. Οι αριθμοί των κατοίκων αυξομειώνονταν επειδή μερικές απογραφές έγιναν σε χειμερινούς μήνες και οι Μαγουλιανίτες είχαν μετοικήσει στα «χειμαδιά».

Τα Μαγουλιάνια, τα οποία με το Διάταγμα της 18 Αυγ. 1912 αναγνωρίστηκαν σε ιδιαίτερη κοινότητα, εμφανίζονται να έχουν στα 1815 κατ. 1.250, στα 1851 κατ. 2.342, στα 1861 κατ. 554, στα 1896 -δηλ. πριν από 100 χρόνια- κατ. 902, στα 1907 κατ. 889, στα 1920 κατ. 635, στα 1928 κατ. 796, στα 1940 κατ. 844 και στα 1951 κατ.

604. Κατά την απογραφή του 1961 ο πληθυσμός των Μαγουλιάνων βρέθηκε να είναι 471 κάτοικοι, δηλαδή λιγότερος από κάθε άλλη απογραφή. Η μετανάστευση σε άλλους τόπους είχε πάρει ρυθμό φυγής.

Οι Μαγουλιανίτες κατά τα προπολεμικά χρόνια είχαν εγκατασταθεί στην Ηλεία και ιδίως στα χωριά Ολυμπία, Κοσκινά, Μάγερα, Στραβοκέφαλο, Πλάτανο και Μαγούλα, αλλά και στο Αίγιο, όπου υπάρχει συνοικία «Μαγουλιανίτικα». Και στα τελευταία χρόνια η μετανάστευση απλώθηκε στην Αμερική, στην Αυστραλία και στην Αττική, όπου λεπούργησε από το 1949 ο «Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών» με έδρα την Αθήνα

Η σχολή των Μαγουλιάνων

Σε λίγους τόπους της σκλαβωμένης Ελλάδας λειτούργησαν κατά την Τουρκοκρατία Σχολές. Ενας από αυτούς τους τόπους είναι και τα Μαγουλιάνια. Από τότε ιδρύθηκε και λειτούργησε η «Σχολή των Μαγουλιάνων» δεν είναι τώρα γνωστό. Γεγονός, όμως, είναι ότι υπήρχε στα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας και σ' αυτή διδάχθηκε ο γνωστός Απομνημονευματογράφος Μαγουλιανίτης Φώτιος Χρυσανθόπουλος ή Φωτάκος.

Για την «Σχολή των Μαγουλιανών» ο Τρύφ. Ευαγγελίδης γράφει: «ιδρύθη αρχομένου του ΙΘ' αιώνας. Αυτόθι εδιδάχθη ο Φωτάκος, ο απομνημονευματογράφος της Επανάστασης, μέχρι το 1813. Μετά την Επανάσταση, τη 28 Οκτωβρίου 1830 διδάσκαλος διωρίσθη ο Παπασιάης, όστις στερούμενος σχολικών ειδών ζήτηι τοιαύτα παρά του γραμματέως Ν. Χρυσογέλου». (Βλ. «Η Παιδεία επί Τουρκοκρατίας», του Τρύφ. Ευαγγελίδη τόμος Α' 1936, σελ. 243).

Στις Αρκαδικές Σχολές αναφέρεται και ο Θάνος Βαγενάς: «Αρκαδές Διδάσκαλοι στα χρόνια της Τουρκοκρατίας», στον Α' τόμο των «Εθνικών Αγώνων των Ελλήνων», σελ. 13-27, Αθήνα, 1959).

Φαίνεται πως στις αρχές του ΙΘ' αιώνα λειτούργησε η Σχολή των Μαγουλιάνων, αφού το 1813 αποφοίτησε ο Φωτάκος κι έφυγε για τη Ρωσία. Και αναφέρεται ακόμη, πως και μετά το 1813 και μέχρι την Επανάσταση εδίδεξε σαν διδάσκαλος στα Μαγουλιάνια, ύστερα από την Στεμνίτσα όπου βρισκόταν από το 1806 μέχρι το 1813, ο ιερομόναχος Αγάπιος Λαμπρόπουλος. Ο ιερομόναχος κατόργησαν από το Παγκράτι των Καλαμβρύτων και ύστερα από την Επανάσταση χρημάτισε διδάσκαλος στη Δίβρη Καλαβρύτων και πάλι στα Μαγουλιάνια, όπου απεβίωσε σε βαθεία γεράματα.

Για τον Αγάπιο Λαμπρόπουλο γράφει ο Φωτάκος στους «Βίους Πελοποννησίων» (σελ. 312), «Αγάπιος: Ο μοναχός ούτος κατήγετο από το χωριόν Παγκράτι και από την γενεάν Λαμπροπούλων. Υπήρξε διδάσκαλος Ελληνικός εις τα Μαγουλιάνια, και ήτον εκεί εν αρχή της Επανάστασης...» και όσα περιλαμβάνομε κατωτέρω περί της «Κηρύξεως της Επανάστασης». Επίσης αναφέρεται και στη «Μεθυδριάδα» (1883, σελ. 23) του Π. Παπαζαφειροπούλου.

Ότι στα χρόνια του Αγώνα διδάξε στη Σχολή των Μαγουλιάνων ο Αγάπιος Λαμπρόπουλος φαίνεται καθαρά από σειρά εγγράφων, που ανακαλύψαμε, για τοπική υπόθεση, όπου σε «έγγραφο μαρτυρίας» της 7 Απριλίου 1825 υπογράφεται «Αγάπιος ιερομόναχος και της Σχολής των Μαγουλιάνων διδάσκαλος».

Πρόκειται για υπόθεση συκοφαντίας κατά του Ηγουμένου της Μονής Αγίων Θεοδώρων ιερομόναχου Ιωακείμ. Ο Αγάπιος, κατ' εντολή του Υπουργείου Θρησκείας, εξομολόγησε την Γιαννούλα Γιαννάκη Καλαμπάκα από το χωριό Πυργάκι, και απεστάλη στο Ναύπλιο κατόπιν τούτου «Επιστολή Αγαπίου Ιερομόναχου Διδ (ασκάλου) της των Μαγουλιάνων Σχολής σημειωμένη από τας 7 Απριλίου 1825. Ελήφθη τη 10 του αυτού». Και από το Ναύπλιο εστάλη το υπ. αρ. 1269 έγγραφο του Υπ. Θρησκείας με το οποίο απαλλάσσεται ο Ηγούμενος Ιωακείμ, διότι και η «έγγραφος μαρτυρία του Ιερολογιωτάτου διδασκάλου της Σχολής Μαγουλιάνων Κυρίου Αγαπίου απέδειξαν τω όντι την πανοσιώπητά σου αθών πάσης συκοφαντίας και εγκλήματος...» (βλ. έγγραφο Γεν. Αρχείων Κράτους).

Κατά την ίδια περίοδο της Επανάστασης εμφανίζεται και ο Μαγουλιανίτης διδάσκαλος Ησαΐας Μιχαλόπουλος για τον οποίο γράφει: «Ησαΐας Μιχαλόπουλος: Κατήγετο εκ Μαγου-

λιάνων. Εμαθήτευσε εις την Σχολήν της Βυτίνας. Προ τη Επανάστασιν μεπήρχετο τον διδάσκαλον των Ελληνικών γραμμάτων εις Αγιον Πέτρον, εις την Ζάτουνα, εις Κυπαρισσίαν και εις άλλα διάφορα μέρη. Μετά δε την Επανάστασιν πάλιν επηγγέλετο τον διδάσκαλον, και χειροτονηθείς ιερεύς ελειτούργει τους Ελληνας Μαγουλιανίτας. Εχρημάτισε δε και δημογέρον, και κατά την εισβολή του Ιμπραήμ Πασά πολύ ωφέλησε τον τόπο, διότι επήγαγε εις τις σπηλιές και εις τα όρη και παρεκίνη τους κατοίκους να συντρέχωνται περί των υποθέσεων του κοινού και δια την αναλογίαν των στρατιωτών».

Λίγο αργότερα, στις 13 Σεπτεμβρίου του 1830, απαντάμε Μαγουλιανίτη μαθητή της Σχολής Μαγουλιάνων, τον «Αθανάσιο Πολιτόπουλο εκ Καρυτένης, από το χωριόν Μαγουλιάνια, ετών 13», τον οποίο ο «Πρόεδρος της επί Ορφανοτροφείου Επιτροπής, Διευθυντής και Εφορος του Εθνικού Μουσείου και Εφορος του Κεντρικού Σχολείου» Ανδρ. Μουστοξύδης προκρίνει για υπότροφον εις το «Κεντρικό Σχολείο των Πολεμικών», για την πρόδο του στα γράμματα και για την διαγωγή του. (βλ. Γεν. Αρχεία Κράτους, Γραμματεία Εκκλησιαστικών 13/9/1830 αρ. 489).

Τον μήνα Οκτώβριο του 1830 βρήκαμε τον «Παπασιάη» - ο οποίος είναι ο ως άνω Μαγουλιανίτης διδάσκαλος Ησαΐας Μιχαλόπουλος - να υπηρετεί και ως διδάσκαλος της Σχολής των Μαγουλιάνων. Κι επειδή το σχολείο του εστερείτο διαφόρων σχολικών ειδών, με αναφορά του ζητούσε, στις 28 Οκτωβρίου 1830, να του σταλούν, από τον Γραμματέα της Παιδείας Ν. Χρυσόγελο.

Τελευταία πληροφορία για τον διδάσκαλο της Σχολής Μαγουλιάνων Ησαΐα Μιχαλόπουλο υπάρχει με τη σημείωση ότι απέθανε στα Μαγουλιάνια τοί έτος 1867, ενώ η Σχολή εξελίχθηκε σε δημόσιο Δημοτικό Σχολείο.

Εγγραψαν για μας

Επιστολές

Μια επιστολή αλλιώς από τις συνθησιμένες, του εκπαιδευτικού Φώτη Μιχ. Τρανό, 67 ετών από την κερασιά Μαντινείας. Μεταξύ άλλων σημειώνει: «Τα Μαγούλιανα τα ήξερα από το 1940, τότε που πήγα να στην πρώτη τάξη του οκτατάξιου Γυμνασίου Τριπόλεως. Στο βιβλίο «Γεωγραφία της Ελλάδος», θυμάμαι είχε μια φωτογραφία κάποιου Μαγουλιανίτικου σπιτιού με ξύλινο μπαλκόνι».

Μέχρι σήμερα ο κ. Τρανός δεν κατάφερε να ταξιδέψει μέχρι τα Μαγούλιανα, αλλά η φωτογραφία εκείνη παραμένει ζωντανή στη σκέψη του.

Εκείνοι που φεύγουν

Ενας Μαγουλιανίτης, από εκείνους που το πέρασμα τους από τη ζωή αφήνει ανεξίτηλα ίχνη η συμβολή τους σ' όλους τους τομείς, έφυγε από κοντά μας. Και η απώλειά του δημιουργεί δυσαναπλήρωτο κενό.

Ο Κώστας Γιαβής έφυγε από κοντά μας. Στην εξόδιο ακολουθία του, που εψάλη στον ιερό ναό του Αγίου Τρύφωνα Βυτινίας, η κοσμοσυρροή, αλλά ο πόνος και η θλίψη, δεν είναι δυνατόν να περιγραφούν. Ολοι πονέσαμε και κλάψαμε τον αγωνιστή της ζωής Κώστα.

Ο Πανοσιολογιάτατος Ιεροκήρυκας Χρυσόστομος Ζαχαρόπουλος περιέγραψε με την ικανότητα χειρισμού του λόγου που τον διακρίνει την προσωπικότητα και τη ζωή του. Κώστα μας ευχόμεθα ο Πανάγαθος θεός να αναπαύσει την ωραία σου ψυχή και από τα ουράνια δώματα που θα κατοικείς να κινείς και να κατευθύνεις τα βήματα των δικών σου ανθρώπων που δεν πρόλαβες να ολοκληρώσεις την προσφορά σου.

Ο Σύλλογός μας συλλυπείται θερμά την οικογένειά του και τους συγγενείς του.

Κ. Β. Κ.

* Στις αρχές του 1996, τον Ιανουάριο, πέθανε ο Παγαγιώτης Παπαθανασόπουλος.

* Και για να ξανάρθουμε στις επιστολές. Ο αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Α. Ζαχαρόπουλος παρατηρεί: «Ως απλός αναγνώστης εθαύμασα το καθαρό χαρτί, την καλή εκτύπωση και την τάξιν της ύλης, η οποία προσελκύει τον αναγνώστη. Τελειώνω με πολλές ευχαριστίες και θερμές ευχές: Να Σας ευλογεί και χαριτώνει όλους ο θεός εις όλην σας την ζωή και διά την προκειμένη έκδοση, να πληθυνθούν τα τεύχη και τα... «Των Μαγουλιανών»».

Ενίσχυσαν το Σύλλογο

Διέθεσαν τους οβολούς τους, ενισχύοντας τις προσπάθειες του Συλλόγου:

Γιώργος Χ. Πολίτης, 100.000
Δημήτρης Θ. Πολτόπουλος, 50.000
Γιάννης Καλομοίρης, 20.000
Ηλίας Βάρφης, 20.000
Σταυρούλα Αλεξοπούλου, 20.000

(γυναίκα του Αιμίλιου Αλεξόπουλου)

Τους ευχαριστούμε και περιμένουμε το παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι...

Περιμένουμε

Το γενεαλογικό σας δέντρο περιμένουμε να φτιάξετε και να το στείλετε. Σημειώστε σ' ένα κομμάτι χαρτί τα ονόματα του παππού και της γιαγιάς σας, του πατέρα και της μάνας σας, των παιδιών σας. Γνωρίζουμε ότι ο τόσο κρίσιμος θεσμός της συγγένειας δεν περνά και τις καλύτερες μέρες του... Δεκτές για δημοσίευση και παλιές οικογενειακές φωτογραφίες.

Προσοχή

Όποιοι Μαγουλιανίτες ενδιαφέρονται ν' αγοράσει σπίτι στο χωριό μπορεί να επικοινωνήσει με το Σύλλογο.

Ζητούνται...

Ακόμη, αν ένας πατριώτης ενδιαφέρετε να γράψει στην εφημερίδα ή έχει να προτείνει κάποιο θέμα-ιδέα μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας. Η εκδοτική προσπάθεια απευθύνεται, ανήκει και αφορά όλους.

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Παναγιώτης Μαρτίσας 77.55.895,
Κώστας Κανελλόπουλος 90.20.791

και στα γραφεία του Συλλόγου κάθε Τετάρτη από 6-8 μ.μ.

Η διεύθυνση της εφημερίδας είναι:
Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιαντών
Χαλκοκονδύλη 37, (3ος όροφος)
Τ.Κ. 104.32 Αθήνα

ΕΘΝΟΣ 12/2/97

Μνήμες και λησμονημένες ιστορίες στα «Μαγούλιανα»

Με εικόνες του παρελθόντος που φέρνουν στο σήμερα τα παλιά, χωρίς ενδοιασμούς και δεσμεύσεις και με νέες ιδέες, παρουσιάζεται η νέα τριμηνιαία έκδοση «Μαγούλιανα» που ανήκει στον Πανελλήνιο Σύλλογο Μαγουλιαντών Αρκαδίας. Το περιοδικό είναι προϊόν της προσπάθειας μιας ομάδας Μαγουλιαντών, που δοίλεψε σκληρά, με μόνη τους επιθυμία να αποτυπώσουν τις κορφές και τις λύπες, να επαναφέρουν στην μνήμη τους παλιές ιστορίες και γέλη λησμονιά.

Επίσης στις σελίδες του μεταξύ των άλλων, δίνονται οδηγίες για το πώς να φτιάξετε το γενεαλογικό σας δέντρο.

Η πρώτη μεταφέρει στα πέρανα αιώνα και θυμίζει πώς γινόταν κάποτε το ψωμί και η άλλη είναι τραβηγμένη στον περσιόφωνο πλάτανο, σημείο συνάντησης του αβεί και του σήμερα.

Ακόμα, κάνουν έκκληση στους αρμόδιους για το εγκαταλειμμένο στην τύχη και τη σιωπή, «Σανατόριο της Μένας», το οποίο γκαρμίζεται. Επίσης στις σελίδες του μεταξύ των άλλων, δίνονται οδηγίες για το πώς να φτιάξετε το γενεαλογικό σας δέντρο.

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ 9/2/97

Μια αγαπησιαρική κοινότητα της Αρκαδίας είναι τα Μαγούλιανα! Το λήγω εξηγεί το περιοδικό του Συλλόγου Μαγουλιαντών, που γράφει:

«Περίπου 300 Μαγουλιανίτες ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Συλλόγου της Κοινότητας για ένα ποτήρι κρασί και φαγητό, λίγο πριν από τη δύση της παρασημένης χρονιάς, σε τοξάρνα στη Χώρα Αττικής. Παλιός και ζεστός κόσμος αντάμασε στο όνομα εκείνων των άλλων χρόνων, τότε που θα τους ένωσαν οι δυσκολίες, η ανθρωπιά, οι ελπίδες, τα οράματα... Το δρόμο της καρδιάς ακολουθήσει και η γεύση του χωριού που έδωσε δυναμικό "παρών" στην εκδήλωση. Οι νέοι κάθισαν αντίκρι από τους μεγαλύτερους, αποδεκ γυοντας ότι οι ρίζες τους "κρατάνε" γαρά, ότι είναι πιστοί στην παράδοση, στα ήθη και στα έθιμα του τόπου τους.»

Για το έντυπό μας, «Τα Μαγούλιανα», εγγραψαν σχεδόν όλες οι μεγάλες Αθηναϊκές και τοπικές εφημερίδες.

Πολλά έργα - Λίγα λόγια έχει η αγάπη του ωραίου

Εργα και ημέρες του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν όλες οι δραστηριότητες που ειδικά τα τελευταία χρόνια αναβάθμισαν την ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων των Μαγουλιαντών, και όχι μόνο.

Ημέρες συγκεντρώσεων, έργα ημερών: Η τελευταία και πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση του Συλλόγου ένωσε πάρα πολλούς Μαγουλιανίτες στα γραφεία του Συλλόγου και στη διπλανή μεγάλη αίθουσα του Συλλόγου των Βυτιναιών.

Την Κυριακή 26 Ιανουαρίου πολύς κόσμος παραβρέθηκε στην κοπή της πίτας. Ακολούθησε ο Απολογισμός της διετίας 1995-'97 από τον πρόεδρο του Συλλόγου Κώστα Κανελλόπουλο.

Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης ήταν ο αρεοπαγίτης Γιώργος Π. Κανελλόπουλος, ενώ στην εφορευτική επιτροπή ήταν οι αδελφές Μαρία και Λιάνα Τράπαλη, κόρες του Αγγελί Τράπαλη που έφυγε από κοντά μας αφήνοντας πιο φτωχά τα Μαγούλιανα. Στην εφορευτική επιτροπή ήταν ο Παναγιώτης Τσαίλης, μέλος του Συλλόγου Νέων Μαγουλιαντών.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου έκανε πλήρη και εκτενή αναφορά στα έργα της διετίας. Ιδιαίτερη αναφορά δόθηκε:

- Στην έκδοση δύο φιλοτεχνημένων Ημερολογίων με φωτογραφίες του χωριού, αλλά και της Μαγουλιαντικής φύσης.

- Στο ενημερωτικό και τουριστικό φυλλάδιο των Μαγουλιαντών το οποίο ήταν και το μοναδικό που εκπροσώπησε όλη τη Γορτυνία στο «Τουριστικό Πανάγραμμα '96», στο ΣΕΦ.

- Στη διοργάνωση και υλοποίηση -με μεγάλη προσέλευση Μαγουλιαντών και επιτυχία- δύο συνεσπάσεων, αλλά και ενός χορού που είχαν εκτός του ψυχαγωγικού και ένα πολύ σημαντικό αποτέλεσμα: Όλοι οι Μαγουλιανίτες ήρθαν πιο κοντά, ενωμένοι στην ίδια

φλόγα της ανθρώπινης επικοινωνίας.

Στον οικονομικό απολογισμό αναφέρθηκε ότι τα έσοδα του Συλλόγου ήταν 3.400.000 δραχμές, ενώ τα έξοδα 1.600.000.

Επόμενο έργο του Συλλόγου είναι η κατασκευή αθλητικού χώρου στο κλειστό -δυστυχώς λόγω έλλειψης παιδιών- σχολείο του χωριού.

Η μεγάλη έκπληξη ήταν η παρουσίαση του πρώτου τεύχους της εφημερίδας μας, μιας συλλογικής προσπάθειας πατριωτών.

Την εκδήλωση τίμησαν, εκτός των συμπατριωτών, εκπρόσωποι του Συλλόγου Νέων Μαγουλιαντών, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λασιταίων Δ. Καγιούλης, ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Βυτιναιών Κώστας Τσελεπής και ο διευθυντής της εφημερίδας «Φωνή της Γορτυνίας» Σ. Παπαχρήστος.

Το νέο Δ.Σ.

Στη συνέχεια ακολούθησαν οι Αρχαιρεσίες. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο εκλέχθηκε ως εξής: Κώστας Β. Κανελλόπουλος (πρόεδρος), Ηλίας Π. Λαμπούσης (αντιπρόεδρος), Πάνος Κωνσταντόπουλος (γραμματέας), Κώστας Π. Ζούβελος (ταμίας). Μέλη οι Κώστας Δ. Κανελλόπουλος, Δημ. Γ. Κοσιάβελος και Παναγιώτης Κ. Κυριακόπουλος.

Εξελ. Επιτροπή ήταν οι Αθ. Γιαβής, Θ. Κανελλόπουλος και Ν. Αλεξόπουλος.

Η όμορφη αυτή εκδήλωση συμπληρώθηκε μ' ένα πλούσιο μπουφέ με παραδοσιακούς μεζέδες και ποτά που ο Σύλλογος πρόσφερε μαζί με σπικικά γλυκά. Όλοι πέρασαν ζεστά και όμορφα. Η πορεία του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών είναι ανοδικά ποιοτική. Αυτό οφείλεται στο κοινό σημείο αναφορά όλων των μελών του Δ.Σ. καθώς και όλων εκείνων των πατριωτών που είναι άνθρωποι με φαντασία και λάτρεις του ωραίου.

ΘΗΡΕΣΙΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΑΝΟΣ ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ε Σ Τ Ε Χ Ν Ε Σ - Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ • ΒΙΒΛΙΑ- ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ-ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ • ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ • ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΜΟΝΤΑΖ-ΔΟΚΙΜΙΑ • ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ • ΚΑΡΤΕΣ-ΕΠΙΣΤΟΛΟΧΑΡΤΑ-ΕΝΤΥΠΑ ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΕΝΤΥΠΑ-ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

τηλ.:093 372336-72630510

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ.

1000 ΛΕΞΕΙΣ

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ο

σοι διάβασαν τις σημειώσεις του Αιμίλιου Αλεξόπουλου και είδαν τις σπάνιες φωτογραφίες του χωριού που περισυνέλεξε -όπως αυτή που δημοσιεύουμε- έχουν ένα σοβαρό λόγο να πενθούν: Τα Μαγουλιανά είναι πολύ μικρά για ν' αντέξουν μια τόσο μεγάλη απώλεια. Ο σπουδαίος πατριώτης μας, που έφυγε πρόωρα το καλοκαίρι του 1995, άφησε πίσω του σημαντικότερες σελίδες για την ιστορία του χωριού. Αντί για μνημόσυνο, η εφημερίδα μας θα δημοσιεύσει τις φωτογραφίες-μνημεία και τα κείμενα που έγραψε, μια μοναδική πηγή γνώσεων για τον οικισμό μας.

του Αιμίλιου Αλεξόπουλου

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ είναι η πιο παλιά φωτογραφία των Μαγουλιάνων που έχει βγει πριν τις 3 Δεκεμβρίου 1902. Η ημερομηνία «Μαγουλιανά τη 10 Αυγούστου του έτους 1900» είναι λάθος γραμμένη κάτω από τη φωτογραφία. Η σωστή πρέπει να είναι «10 Αυγούστου του έτους 1913» και αναφέρεται σε επιστολή της κοινότητας. Οι λόγοι που συμπεραίνονται τα ανωτέρω είναι οι εξής:
 - Το προτελευταίο επάνω αριστερά σπίτι της φωτογραφίας (σήμερα οικόπεδα και καλύβι Αιμιλιανού Κ. Αλεξόπουλου) κάπκε πριν πεθάνει στις 3 Δεκεμ-

βρίου 1902 (σύμφωνα με το ημερολόγιο του παπά-Γρηγόρη) ο Παναγιώτης Κ. Δημόπουλος- παππούς του Γιώργη Απ. Δημόπουλου-Πιτά.
 - Ο Δήμος Μυλωντος έγινε Κοινότητα Μαγουλιάνων με το Νόμο ΔΝΖ' (4057) και με το Διάταγμα της 18ης Αυγούστου 1912 και για το λόγο αυτό αναφέρεται σε επιστολή συνέχεια της φωτογραφίας «Το εν τη πλατεία μας κτήμα της κοινότητας, ένθα μέχρι πέρυσιν ήτο Ειρηνοδικείον και Δημαρχείον...».
 Σημ. Στη φωτογραφία του προ του έτους 1902 δεν υπάρχουν σήμερα: Το καμπαριό του Αϊ-Γιάννη, οι καμάρες του κολοπανά, οι καμάρες της Παναγίας και πολλά άλλα σπίτια του χωριού.

